

Povrchovoaktívne vlastnosti roztokov niektorých proteínov

JAROSLAV ZEMANOVIC - ĽUBOMÍR VALÍK

Súhrn. V práci sa sledovali povrchovoaktívne vlastnosti vodných roztokov proteínov, α -kazeínu a trypšínu, pričom sa zistil významný vplyv pH na povrchové napätie vodných roztokov proteínov. Najnižšie povrchové napätie bolo pri pH 6. Ďalej sa sledovali zmeny povrchového napäťa pri hydrolýze kazeínu za prítomnosti trypšínu a extracelulárnych proteináz produkovaných pomocou *Brevibacterium linens*. Kinetika zmien povrchového napäťa bola počas hydrolýzy u uvedených enzymov rozdielna. Za prítomnosti trypšínu ($0,5 \text{ mg.ml}^{-1}$) kleslo počas hydrolýzy povrchové napätie z $50,0 \text{ mN.m}^{-1}$ na $45,0 \text{ mN.m}^{-1}$.

Proteíny ako makromolekuly sa od seba odlišujú obsahom jednotlivých aminokyselín, ich sekvenciou a rôznym priestorovým usporiadáním vo vodnom prostredí. V proteínoch sú časti molekuly s hydrofilným alebo hydrofóbnnym charakterom, čím sa vytvára predpoklad pre pozitívnu adsorbciu na fázových rozhraniach a pre povrchovoaktívne javy. U proteínov je známa tvorba koloidných roztokov a tvorba miciel.

Proteíny sa využívajú prakticky hlavne pri výrobe potravín pre priaznivé účinky v komplexných potravinárskech systémoch napríklad na tvorbu peny, úpravu viskozity, ako dispergačný prostriedok a na väzbu vody príp. tuku [1, 4]. Niekedy je účelné zlepšiť funkčné vlastnosti proteínov modifikáciou ich molekúl. Na takúto modifikáciu sa využívajú viaceré metódy. Jedna z nich je založená na parciálnej enzymovej hydrolýze za katalytickejho účinku rôznych proteináz. Iná metóda využíva chemickú modifikáciu molekúl proteínu, väčšinou naviazaním alkylu s počtom od 2 do 10 [2]. V oboch prípadoch sa jedná

Ing. Jaroslav Zemanovič, CSc., Ing. Ľubomír Valík, CSc., Katedra mlieka, tukov a hygieny požívateľín, Chemickotechnologická fakulta STU, Radlinského 9, 812 37 Bratislava.

o zmenu hydrofilnej alebo hydrofóbnej povahy určitej časti molekuly proteínu. Študované sú aj fyzikálne a iónové interakcie tenzidov, napríklad alkylsíranu s proteínnimi [3].

Kedže povrchové napätie je jeden z významných parametrov povrchovoaktívnych javov, zamerali sme sa na jeho stanovenie v roztokoch kazeínu, α -kazeínu a trypsínu, ako aj priebehu enzymovej hydrolýzy kazeínu.

Materiál a metódy

Kazeín podľa Hammerstena bol od fy Fluka AG, trypsín od fy Léčiva, Praha, mal proteolytickú aktivitu $30,0 \text{ nkat} \cdot \text{mg}^{-1}$. α -kazeín sme pripravili metódou, využívajúcou na delenie kazeínov močovinu. Extracelulárne proteinázy *Brevibacterium linens* sme pripravili v práškovej forme z produkčného kultivačného média po kultivácii *B. linens* zrážaním organickým rozpúšťadlom. Získaný preparát mal proteolytickú aktivitu $3,0 \text{ nkat} \cdot \text{mg}^{-1}$.

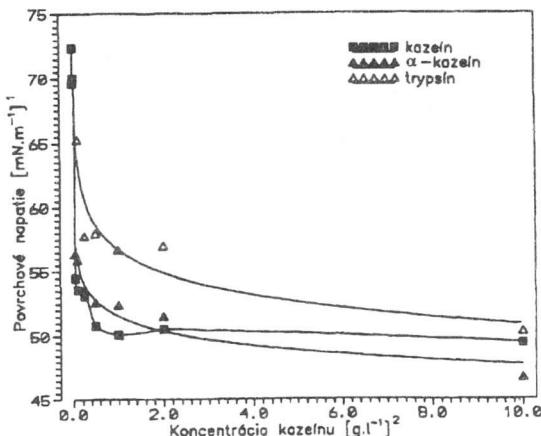
Povrchové napätie sme merali krúžkovou metódou pomocou prístroja du Nouy podľa ČSN 68 1101 pri 20°C a pri 40°C v priebehu enzymovej hydrolýzy kazeínu.

Roztoky proteínov mali pH 8,0. Pri príprave roztokov kazeínu a α -kazeínu sme úplné rozpustenie dosiahli po 3-minútovom zahriatí vo vriacom vodnom kúpeli.

Enzymovú hydrolýzu kazeínu sme uskutočnili v 100 ml 1,0 %-ného roztoku pomocou pH-statu pri pH 8,0 a 40°C za pôsobenia trypsínu alebo proteináz *B. linens*. Priebeh enzymovej hydrolýzy sme sledovali stanovovaním voľného tyrozínu v supernatante po vyzrážaní proteínu s TCA pomocou Folínovho činidla.

Výsledky a diskusia

Závislosť povrchového napäťia od koncentrácie kazeínu, α -kazeínu a trypsínu vo vodnom roztoku je na obr.1. Uvedené proteíny sme si zvolili z toho dôvodu, že ich používame pri modelovom štúdiu enzymovej hydrolýzy a zaujíma nás povrchová aktivita vznikajúcich produktov. Povrchové napätie 1 % vodných roztokov bolo u kazeínu

Obr.1. Zmena povrchového napäťia v závislosti od koncentrácie kazeínu, α -kazeínu a trypsínu vo vodnom roztoku.

Fig.1. Change in surface tension in dependence upon casein, α -casein and trypsin concentration in water solution.

1 - Surface tension, 2 - Casein concentration.

Tabuľka 1. Peniaca schopnosť a povrchové napätie roztokov proteínov
(Kitabatake a Doi, 1982).

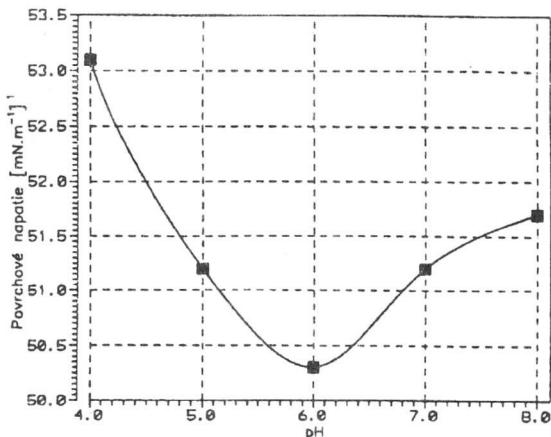
Table 1. Foaming ability and surface tension of protein solutions
(Kitabatake a Doi, 1982).

ROZTOK PROTEÍNU ¹	PENIACA SCHOPNOSŤ ²	POVRCHOVÉ NAPÄTIE ³ [mN·m⁻¹]
Želatína	220,4	46,3
α_{sl} -kazeín	210,5	47,8
Hemoglobín	204,6	41,8
BSA	201,8	45,2
Kazeín	198,2	46,4
Srvátka - typ 50	164,7	44,2
Sójový proteín	153,5	42,1
Vaječný albumín	152,8	42,5
Srvátka - typ 50K	144,8	44,6
IgM	98,0	49,1
Lyzozým	80,5	44,3

1 - 1 % roztoky proteínov, 3 - povrchové napätie 120 min po vytvorení nového povrchu.
1 - 1 % protein solution, 2 - Foaming ability, 3 - Surface tension 120 min after creating new surface.

49,7 mN.m⁻¹, u α -kazeínu 46,7 mN.m⁻¹ a u trypsínu 50,3 mN.m⁻¹. Publikované hodnoty pre kazeín sú nižšie a sice 46,4 mN.m⁻¹, ako je uvedené v tab.1. [4]. Krivky priebehu povrchového napäťia mali priebeh totožný ako u typických tenzidov. Odhadnuté kritické micelárne koncentrácie boli v rozmedzí 0,05 - 0,15 g.l⁻¹. Pri meraní povrchového napäťia u roztokov proteínov je treba uvažovať okolnosť, že nameraná hodnota je závislá od času.

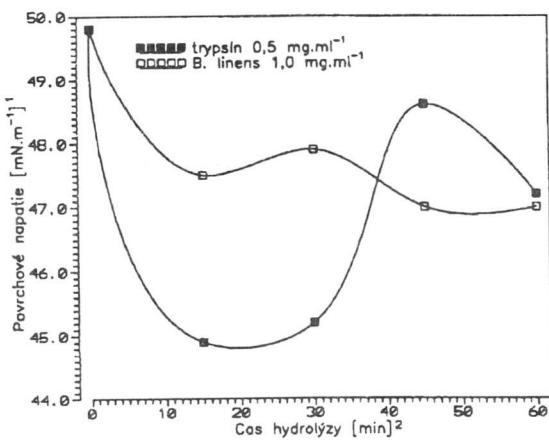
Kedže u proteínov je veľmi významná hodnota pH, zmerali sme povrchové napätie 1 % vodného roztoku kazeínu pri rôznych hodnotách pH. Výsledky sú na obr.2. Pri poklese pH klesali aj hodnoty povrchového napäťia po pH 6. Pri pH 5,0 sa roztok kazeínu zmenil, získal gélový charakter a pri pH 4 došlo k vyzrážaniu kazeínu. Pri týchto hodnotách pH sa nedalo uvažovať o 1% roztokoch.

Obr.2. Vplyv pH na povrchové napätie vodného roztoku kazeínu 1 g.l⁻¹, meraného krúžkovou metódou pri 20 °C.

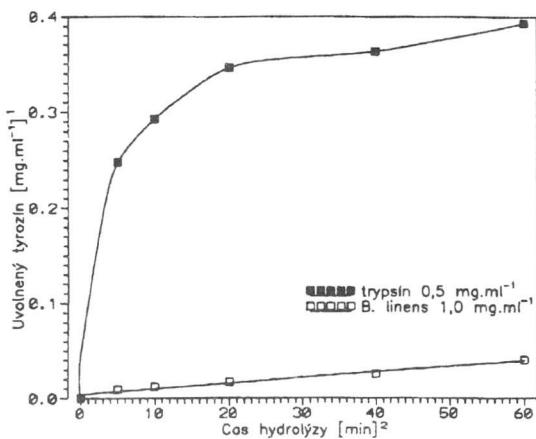
Fig.2. An Influence of pH on the surface tension of water solution of casein 1 g.l⁻¹ measured by ring method at 20 °C.
1 - Surface tension.

Na obr.3. je znázornená zmena povrchového napäťia v priebehu enzymovej hydrolýzy kazeínu. Pomerne zložité zmeny v povrchovom napäti boli potvrdené opakovanými pokusmi. Uvoľnené množstvo tyrozínu bolo za prítomnosti trypsínu výrazne vyššie ako u proteináz *B. linens*. Je to dôsledok vyšej aktivity trypsínu ako aj odlišnej špecifity na peptidové väzby. Ukázalo sa, že vznik produktov hydrolýzy s rôznou povrchovou aktivitou sa nedá zachytiť stanovením tyrozínu. Podľa na-

Obr.3. Zmena povrchového napäťia pri hydrolýze kazeínu za prítomnosti trypsínu a proteináz *B. linens*. Kazeín 10,0 g.l⁻¹, trypsín 0,5 mg.ml⁻¹, *B. linens* 1,0 mg. ml⁻¹.

Fig.3. Change of surface tension during casein hydrolysis in the presence of trypsin and *B. linens* proteinases. Casein 10,0 g.L⁻¹, trypsin 0,5 mg.ml⁻¹, *B. linens* 1,0 mg.ml⁻¹
1 - Surface tension, 2 - Time of hydrolysis.

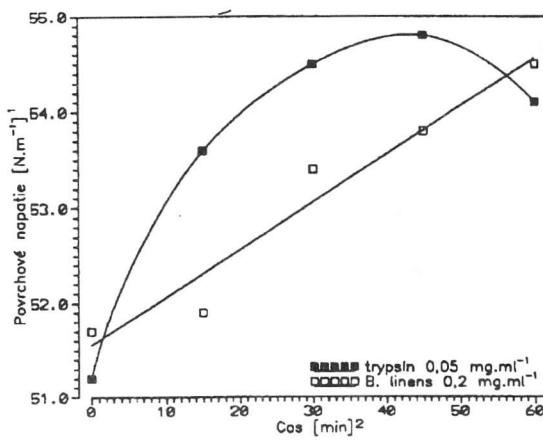

Obr.4. Priebeh uvoľnenia tyrozínu pri hydrolýze kazeínu za prítomnosti trypsínu a proteináz *B. linens*.

Fig.4. Course of tyrosine release during hydrolysis of casein in the presence of trypsin and *B. linens* proteinases. Casein 10,0 g.L⁻¹, trypsin 0,5 mg.ml⁻¹, *B. linens* 1,0 mg.ml⁻¹
1 - Released tyrosine, 2 - Time of hydrolysis.

sich predchádzajúcich poznatkov, ešte stále vznikajú polypeptidy, aj keď sa tyrozín už neuvolňuje.

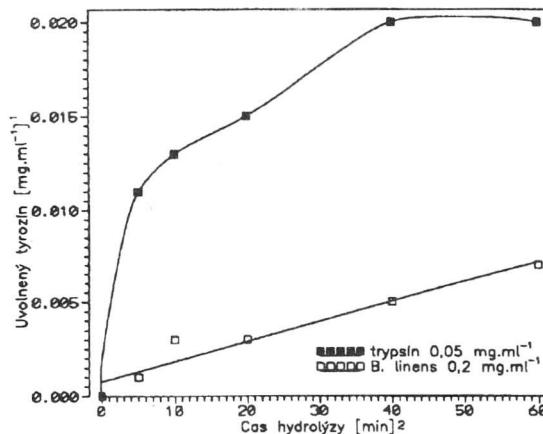
Pri desaťkrát nižšej koncentrácií kazeínu ako v predchádzajúcim prípade bol priebeh enzymovej hydrolýzy totožný, ale povrchové napäťie stúpal, čo nám ukazujú výsledky na obr.5. a 6. Koncentráciu 1,0 g.l⁻¹ sme zvolili preto, lebo v oblasti kritickej micelárnej koncentrácie malý úbytok povrchovoaktívnej látky vyvolá velkú zmenu v povrchovom napäťí. Pritom je koncentrácia danej látky problematická, lebo z jednej veľkej molekuly vznikne niekolko menších molekúl, pričom môže povrchové napätie aj klesnúť.

Obr.5. Zmena povrchového napäťia pri hydrolýze kazeínu za prítomnosti trypsínu a proteináz *B. linens*. Kazeín 1,0 g.L⁻¹, trypsin 0,05 mg.ml⁻¹, *B. linens* 0,2 mg. ml⁻¹.

Fig.5. Change of surface tension during hydrolysis of casein in the presence of trypsin and *B. linens* proteinases. Casein 1,0 g.L⁻¹, trypsin 0,05 mg.ml⁻¹, *B. linens* 0,2 mg.ml⁻¹.

1 - Surface tension, 2 - Time.

Obr.6. Priebeh uvoľnenia tyrozínu pri hydrolýze kazeínu za prítomnosti trypsínu a proteináz *B. linens*. Kazeín 1,0 g.L⁻¹, trypsin 0,05 mg.ml⁻¹, *B. linens* 0,2 mg.ml⁻¹.

Fig.6. Course of tyrosine release during hydrolysis of casein in the presence of trypsin and *B. linens* proteinases. Casein 1,0 g.L⁻¹, trypsin 0,05 mg.ml⁻¹, *B. linens* 0,2 mg.ml⁻¹.

1 - Released tyrosine, 2 - Time of hydrolysis.

Uvedené výsledky poskytujú informácie o povrchovom napätií niektorých roztokov proteínov. Predpokladáme, že v naznačenom smere výskumu roztokov proteínov bude účelné pokračovať.

Literatúra

1. MITCHELL, J. R.: Dev. Food Proteins, 4, 1986, s. 291.
2. MAGDASSI, A. - STAVSKI, A. - BRAUN, S.: Tenside, 28, 1991, s. 264.
3. DOMÍNGUEZ, J. J. G. - INFANTE, R. -ERRA, P. - JULIÁ, R.: Tenside, 18, 1981, s. 6.
4. KITABAKE, N. - DOI, E.: J. Food Sci., 47, 1982, s. 1218.

Do redakcie došlo 24.2.1994.

Surface active properties of solutions of some proteins

Summary

Within the scope of this work surface-active properties of aqueous solutions of proteins, α -casein and trypsin have been investigated, whereby significant impact of pH value on surface tension has been recorded. The lowest value of surface tension was observed at pH 6. Further on, changes in surface tension when applying hydrolysis of casein in the presence of trypsin and extracellular proteinases, which are generated through *Brevibacterium linens*, have been studied. Kinetics of changes in surface tension during hydrolysis for given enzymes was different. In the presence of trypsin (0.5 mg.l^{-1}), surface tension dropped down from 50.0 to 45.0 mN.m^{-1} in the process of hydrolysis.